Чиста серцем! Тобі я отіняв не раз
Злотий спокій богів, і гіркоти життя,
Глибших болів і тайних
Часто був я учитель твій.

О, забудь і прости! Хмара від мирної
Люни, я відійду пріч — і засяєш ти
Знову, світло солодке,
Знов спокійне в красі своїй.